

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16Csp/119/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117213863
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117213863.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: F. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M., O. XXXX/X, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: P. Y. Č., trvale bytom M. O. XX, adresa na doručovanie: I. X, S., o zaplatenie 1.934,53 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 405,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 405,19 Eur od 16. 04. 2017 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 373,62 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 373,62 Eur od 16. 04. 2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalovanému sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 61,38 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava) sa svojou žalobou zo dňa 12. 05. 2017, doručenou Okresnému súdu Trnava dňa 25. 05. 2017, domáhal zaplatenia sumy 1.934,53 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.934,53 Eur od 16. 04. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca odôvodnil žalobu tým, že medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 03. 07. 2012 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 18,00 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900 Eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30 Eur. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely tohto zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16. 01. 2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk (uverejnené v Zbierke zákonov pod číslom 36/2004 Z. z.) viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej

karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankciou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 06. 04. 2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31. 03. 2017 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.934,53 Eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 1.934,53 Eur. Žalovaný si neplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31. 03. 2017, t. j. v lehote splatnosti do dňa 15. 04. 2017. Žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 16. 04. 2017 do zaplatenia.

3. Uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 16Csp/119/2017-26 zo dňa 25. 09. 2017, súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že z konania vystupuje pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava, IČO: 31 320 155, a na jeho miesto vstupuje ako žalobca spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154 (v čase vydania tohto rozhodnutia Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 11. 2017.

4. Súd najskôr rozhodol vo veci platobným rozkazom, č. k. 16Csp/119/2017-37 zo dňa 09. 10. 2018, proti ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote vecne odôvodnený odpor, preto súd platobný rozkaz uznesením, č. k. 16Csp/119/2017-40 zo dňa 07. 12. 2018, zrušil.

5. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že pohľadávku považuje za premlčanú, nakoľko k splatnosti celého dlhu prišlo od 16. 05. 2014. Ďalej poukázal na to, že pôžička by mala byť považovaná za spotrebiteľskú pôžičku, a tým sa aj spravovať. Ustanovenia uvedené v zmluve, úročenie, veľkosť písma, ako aj nerovnosť postavenia medzi veriteľom a dlžníkom dávajú podmienky na určenie neplatnosti právneho úkonu.

6. Žalobca k podanému odporu uviedol, že tvrdenia žalovaného považuje za účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku, pričom poukázal na skutočnosť, že doposiaľ žalovaný neuhradil ani celú istinu. Žalovaný dňa 20. 06. 2012 vyplnil Žiadosť o vydanie Nákupnej karty NAY Extra Premium, pričom prijatím a schválením žiadosti zo strany banky došlo k uzavretiu zmluvy, a to dňom 03. 07. 2012. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900 Eur so zmluvným úrokom vo výške 18 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 30 Eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 16. 07. 2012. Žalobca listom zo dňa 08. 06. 2014 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Pri spotrebiteľskom úvere ako je revolvingový úver nie je možné uviesť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V obchodných podmienkach pre vydanie a používanie platobných kariet sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je

bezúročný. Žalobca poukázal na debetné a kreditné operácie vykonávané žalovaným. Uvedol, že čo sa týka uplatnenej sumy 1.934,53 Eur, táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná suma 1.934,53 Eur pozostáva z istiny 872,69 Eur, poplatkov 197,05 Eur, štandardného úroku 656,65 Eur a sankčného úroku 208,14 Eur. Žalobca súčasne zobral žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy 405,19 Eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť.

7. Podľa § 144 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Súd vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu rozhodol tak, že konanie v časti, v ktorej bola žaloba vzatá späť, zastavil. Súd súhlas žalovaného nežiadal, nakoľko na jeho prípadný nesúhlas by sa neprihliadalo.

11. Podľa § 177 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

12. Súd v súlade s ustanovením § 177 ods. 1 CSP na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie, pričom pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí navrhli vo veci rozhodnúť bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu, najmä žiadosťou o vydanie kreditnej platobnej karty A., obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a s., v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a s., výpisom z Nákupnej karty A. B. F., oznámením o postúpení pohľadávky, uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 16Csp/119/201-26 zo dňa 25. 09. 2017, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadrením žalobcu k odporu proti platobnému rozkazu, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, cenníkom VÚB, a s., pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a s., vyjadrením splnomocneného zástupcu žalovaného, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

14. Pôvodný žalobca a žalovaný uzavreli dňa 03. 07. 2012 zmluvu o vydanie nákupnej karty A., a to na základe žiadosti žalovaného zo dňa 20. 06. 2012, keď žalovaný požiadal o poskytnutie karty s úverovým rámcom 900 Eur a výškou mesačnej splátky 30 Eur, štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 1,50 % p. m./18,00 % p. a. Z predmetnej zmluvy súd zistil, že v nej nie je uvedená výška poplatkov, RPMN, priemerná RMN, ani spôsob, akým sa splátky započítavajú na istinu alebo na úrok.

15. Z obsahu žaloby a z výpisu z nákupnej karty súd zistil, že žalovaný celkovo vyčerpal z poskytnutého úverového rámca sumu 1.799,62 Eur, posledný výber/platba boli realizované dňa 24. 02. 2013 v sume 80 Eur. Žalovaný vykonal kreditné operácie vo výške 1.426 Eur a poslednú úhradu vo výške 30 Eur žalovaný urobil dňa 28. 05. 2014. Žalovaná suma v žalobe nebola špecifikovaná (špecifikáciu riadne doplnil žalobca až vo vyjadrení k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu), pričom z doplnenia plynie, že pozostáva z istiny v sume 872,69 Eur, poplatkov v sume 197,05 Eur, štandardného úroku v sume 656,65 Eur a sankčného úroku v sume 208,14 Eur. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti plynie, že mimoriadna splatnosť bola vyhlásená dňa 08. 06. 2014. Podaním zo dňa 20. 06. 2017 oznámil pôvodný žalobca žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu.

16. Splnomocnený zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že predmetný úver považuje za spotrebiteľský, nakoľko si ho žalovaný nebral na podnikanie ani ako podnikateľ. Suma, ktorú žalobca

žiada, je neadekvátna, nakoľko splátky boli započítané a pomenované ako poplatky alebo sankcie, pretože považuje predmetnú žalobu na neadekvátnu, ako aj sumu, ktorú žalobca žiada. Má za to, že predmetný úver je bezúročný.

17. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 01. 04. 2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

21. Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

22. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

29. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

30. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

32. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

34. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 16. 04. 2017 bola vo výške 0,00 %.

38. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý osobitný druh revolvingového úveru s úverovým rámcom 900 Eur a s dohodnutou mesačnou splátkou úveru vo výške 30 Eur. Ku dňu 08. 06. 2014 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého úveru. Jednotlivými výbermi žalovaný odčerpával finančné prostriedky vo výške 1.799,62 Eur a v prospech pôvodného veriteľa žalovaný uhradil sumu 1.426 Eur. Uvedené skutočnosti neboli sporné.

39. Uzatvorená úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má

charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 30 Eur bez bližšej špecifikácie, v zmluve nie je uvedený konkrétny deň splatnosti jednotlivých splátok. Žalobca ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR, sp. zn. 2Cdo/245/2010). Zmluva neobsahuje ani ďalší povinný údaj, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Je zrejme, že údaj o RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné. Iná je situácia v priebehu tohto úverového vzťahu v podobe revolvingového úveru, no napriek tomu nemožno pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru by bolo svojvoľné, pretože musí obsahovať prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa vedel už na začiatku úverového vzťahu zorientovať, aké nároky vo vzťahu k nemu môže žalobca uplatniť.

41. Súd konštatuje, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje povinnosť uviesť RPMN aj pri revolvingových úveroch (kreditných kartách), pričom podmienky pre jej výpočet určuje v prílohe 2 zákona. Ďalej chýba jednoznačné uvedenie predpokladov pre výpočet RPMN. Súd súčasne konštatuje, že uvedené náležitosti zmluvy nemôže nahrádzať netransparentná inkorporačná doložka uvedená v časti vyhlásenie klienta, ktorá je súčasne uvedená menším, ťažko čitateľným písmom. Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto zamietol žalobu v časti uplatneného úroku a poplatkov.

42. Ďalším dôvodom pre posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je skutočnosť, že z obsahu zmluvy ako ani žaloby nemal súd preukázanú skutočnosť (ostatne ani tvrdenú), že žalobca (jeho právny predchodca) si splnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, a to že posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver.

43. Keďže súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi priznal nárok na vrátenie vyčerpanej istiny (vybratých súm a platieb vo výške 1.799,62 Eur po odpočítaní úhrad žalovaného v sume 1.426 Eur). Žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 1.426 Eur, reálne mu boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.799,62 Eur, a teda na istine úveru je povinný žalobcovi uhradiť ešte sumu 373,62 Eur. Súd preto uplatnený nárok v tejto časti považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy. Z priznanej sumy žalovaného súd zaviazal aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 8 % ročne odo dňa uvedeného žalobcom, nakoľko sa žalovaný s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania.

44. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

45. Súd ďalej uvádza, že podľa jeho názoru, aj ak by bol býval žalobca uviedol v zmluve riadne RPMN, tak súd by nepriznal uplatňované úroky po zosplatnení pohľadávky, t. j. po 08. 06. 2014, kde žalobca účtoval úroky, avšak pohľadávka bola v tom čase už zosplatnená (žalobca by mal nárok len na úroky z úveru do uvedeného času, ak by úver nebol bezúročný a bez poplatkov, zvyšok úrokov by súd zamietol), pričom podľa ustálenej rozhodovacej praxe sa úroky z úveru priznávajú len do splatnosti.

46. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 a 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

47. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

48. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Použitie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčítu dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

49. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, vzhľadom k uvedenému bolo potrebné sa zaoberať dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou možného premlčania nároku.

50. Žalovaný uviedol, že pohľadávku považuje za premlčanú, nakoľko k splatnosti celého dlhu prišlo od 16. 05. 2014, uvedené však žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Súd mal za preukázané, že k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru došlo dňa 08. 06. 2014, pričom žaloba bola na tunajší súd doručená dňa 25. 05. 2017, teda včas pred uplynutím premlčacej lehoty (táto by uplynula až dňom 08. 06. 2017). Súd teda považoval námietku premlčania vznesenú žalovaným za nedôvodnú.

51. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

52. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

55. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

56. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná suma 373,62 Eur s príslušenstvom, keď žalobca si uplatňoval sumu 1.934,53 Eur s príslušenstvom. V danom prípade hrubý úspech žalobcu predstavuje 19,31 % (t. j. $373,62 \times 100 / 1.934,53$) a hrubý úspech žalovaného 80,69 % ($100 - 19,31$), teda čistý úspech žalovaného vo veci predstavuje 61,38 % ($80,69 - 19,31$). Súd potom prevažne úspešnému žalovanému priznal vo výroku IV. rozsudku náhradu trov konania v rozsahu 61,38 % v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 CSP.

58. Súd pri tomto rozhodovaní zohľadnil aj zásadu zodpovednosti za zavinenie podľa § 256 ods. 1 CSP, keď zastavenie konania v časti procesne zavinil žalobca. Z uvedeného dôvodu súd pri stanovovaní úspechu žalovaného musel vychádzať z pôvodne žalovanej istiny vo výške 1.934,53 Eur s príslušenstvom (nie z výšky istiny s príslušenstvom po čiastočnom späťvzati), keď zodpovednosť za zavinenie nemožno pričítať žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.